Υπόθεση 119/86 R

Βασίλειο της Ισπανίας
κατά
Συμβουλίου και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Αμπελοοινικά προϊόντα — Γενικοί κανόνες και διατάξεις πρακτικής εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές που προβλέπεται στην Πράξη Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας »

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 185· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 9ης Ιουλίου 1986 *

Στην υπόθεση 119/86 R,

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Εξωτερικών διά του L. J. Casanova Fernández, γενικού γραμματέα αρμόδιου επί θεμάτων Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επικουρούμενου από τους F. Mansito Caballero, γενικό διευθυντή συντονισμού επί κοινοτικών νομικών και θεσμικών θεμάτων, J. Folguera Crespo, υποδιευθυντή της γενικής διεύθυνσης συντονισμού επί κοινοτικών νομικών υποθέσεων, A. Sainz de Vicuña Barroso, προϊστάμενο της νομικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

J. de Miguel Zaragoza, υποδιευθυντή της γενικής διεύθυνσης διεθνούς νομικής συνεργασίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, και τον M. Waelbroeck, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της Ισπανίας, 6, boulevard Emmanuel-Servais,

αιτούν,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τους A. Sacchettini και J. Elizalde, μέλη της νομικής του υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

και

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους J.-C. Séché και C. Palacio, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθών,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως του κανονισμού 569/86 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1986, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού που εφαρμόζεται κατά τις συναλλαγές (ΕΕ L 55, σ. 106) (στο εξής: του ΣΜΣ), και των κανονισμών 574/86 και 647/86 της Επιτροπής της 28ης Φεβρουαρίου 1986, που καθορίζουν αντιστοίχως τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ΣΜΣ και ορισμένες ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής του ΣΜΣ για τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα (ΕΕ L 57, σ. 1, και ΕΕ L 60, σ. 50), κατά το μέτρο που αφορούν τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Μαΐου 1986, το Βασίλειο της Ισπανίας άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή, με την οποία ζητεί την ακύρωση:

— του κανονισμού 569/86 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1986, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων εφαρμογής του ΣΜΣ (ΕΕ L 55, σ. 106)·

— του κανονισμού 574/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, που καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ΣΜΣ (ΕΕ L 57, σ. 1)·

— και των κανονισμών 624/86, 641/86, 643/86, 647/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, που καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ΣΜΣ αντιστοίχως για:

— τις πρώιμες πατάτες (ΕΕ L 60, σ. 1),

— τα προϊόντα του τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά που εισάγονται στην Πορτογαλία, αναφερόμενα στο παράρτημα XXII της Πράξης Προσχωρήσεως (ΕΕ L 60, σ. 34),

— τα προϊόντα του τομέα των ζωντανών φυτών και της ανθοκομίας που εισάγονται στην Πορτογαλία, αναφερόμενα στο παράρτημα XXII της Πράξης Προσχωρήσεως (ΕΕ L 60, σ. 39),

— τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα (ΕΕ L 60, σ. 50).

2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Ιουνίου 1986, το αιτούν υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΟΚ και των άρθρων 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση αναστολής εκτελέσεως του προαναφερθέντος κανονισμού 569/86 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1986, και των πιο πάνω κανονισμών 574/86 και 647/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, κατά το μέτρο που αφορούν τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα, έως ότου αποφανθεί το Δικαστήριο επί της κύριας προσφυγής.

3 Τα καθών κατέθεσαν τις γραπτές τους παρατηρήσεις στις 24 Ιουνίου 1986. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις εξηγήσεις τους στις 26 Ιουνίου 1986.

4 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων και για να καταστεί δυνατή η πλήρης προσέγγιση του τιθεμένου προβλήματος, παρίσταται σκόπιμο να περιγραφεί συνοπτικά ο συμπληρωματικός μηχανισμός στις συναλλαγές, καθώς και οι γενικοί κανόνες και οι διατάξεις εφαρμογής του, όπως έχουν οριστεί με τους κανονισμούς του Συμβουλίου και της Επιτροπής, των οποίων ζητείται η αναστολή εκτελέσεως.

5 Ο ΣΜΣ προβλέπεται στα άρθρα 81 έως 85 της Πράξης για τους όρους προσχώρησης του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των Συνθηκών (στο εξής: η Πράξη Προσχωρήσεως) (ΕΕ L 302, σ. 23). Το άρθρο 81 προβλέπει τη θέσπιση ενός ΣΜΣ μεταξύ της Κοινότητας των Δέκα και της Ισπανίας, ο οποίος εφαρμόζεται, αφενός, στις εισαγωγές στην Κοινότητα οπωροκηπευτικών, προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα και πρώιμων πατατών από την Ισπανία και, αφετέρου, στις εισαγωγές στην Ισπανία προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα και προϊόντων που υπάγονται σε τομείς κρεάτων, γάλακτος, οπωροκηπευτικών και σιτηρών από την Κοινότητα των Δέκα. Η παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου άρθρου ορίζει ότι κανονικά ο ΣΜΣ εφαρμόζεται για όλα τα προϊόντα που αναφέρονται σ' αυτό από την 1η Μαρτίου 1986 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995, ενώ για τα οπωροκηπευτικά θα ισχύσει μόνο από την 1η Ιανουαρίου 1990.

6 Το άρθρο 83 της Πράξης Προσχωρήσεως ορίζει ότι, κατά την έναρξη κάθε περιόδου εμπορίας, καταρχήν συντάσσεται, με βάση τις προβλέψεις για την παραγωγή και την κατανάλωση, ισολογισμός προβλέψεων για καθένα από τα προϊόντα που υπόκεινται στον ΣΜΣ. Με βάση τον ισολογισμό αυτό συντάσσεται ένα χρονοδιάγραμμα προβλέψεων σχετικά με την ανάπτυξη των συναλλαγών και τον καθορισμό ενδεικτικού ανωτάτου ορίου εισαγωγών στην οικεία αγορά. Η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού ορίζει ότι οι διαδοχικοί καθορισμοί των ενδεικτικών ανωτάτων ορίων πρέπει να σημειώνουν ορισμένη προοδευτικότητα, κατά τρόπο που να εξασφαλίζεται το βαθμιαίο άνοιγμα της αγοράς και η πλήρης πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας στο εσωτερικό της Κοινότητας κατά τη λήξη της χρονικής περιόδου εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 ορίζει ότι, προς το σκοπό αυτό, πρέπει να καθορίζεται ποσοστό ετησίας αυξήσεως των ενδεικτικών ανωτάτων ορίων.

7 Το άρθρο 84 ορίζει ότι το χρονοδιάγραμμα που προβλέπεται στο άρθρο 83 πρέπει να περιλαμβάνει τον καθορισμό ποσοτήτων « στόχου » για το έτος 1986 για τις εισαγωγές στην Ισπανία ορισμένων κοινοτικών προϊόντων που υπόκεινται στον ΣΜΣ και την αύξησή τους για καθένα από τα τρία επόμενα έτη σε σχέση με το προηγούμενο έτος.

8 Το άρθρο 85 περιέχει τα οριστικά μέτρα που μπορούν να ληφθούν όταν από την εξέταση της εξέλιξης των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προκύπτει σημαντική αύξηση των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν στην ΕΟΚ και όταν η κατάσταση αυτή υπάρχει κίνδυνος να καταλήξει, ή καταλήγει, σε υπέρβαση του ενδεικτικού ανωτάτου ορίου του οικείου προϊόντος για την τρέχουσα περίοδο εμπορίας. Η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού ορίζει ότι, στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή θα εκτιμήσει τη σοβαρότητα της καταστάσεως και θα αποφασίσει, κατά τη διαδικασία της επιτροπής διαχειρίσεως, είτε να αναθεωρήσει το ενδεικτικό ανώτατο όριο προς τα άνω, αν η οικεία αγορά δεν έχει υποστεί σημαντικές διαταραχές λόγω της εξελίξεως των εισαγωγών, είτε να περιορίσει ή να αναστείλει τις εισαγωγές, τούτο όμως μόνο στο βαθμό και για το χρονικό διάστημα που είναι απολύτως αναγκαία για τον τερματισμό της διαταραχής. Ο περιορισμός ή η αναστολή των εισαγωγών μπορούν να αφορούν μερικές μόνο περιοχές της ΕΟΚ. Η τελευταία παράγραφος ορίζει ότι « η εφαρμογή του ΣΜΣ δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να οδηγήσει σε μεταχείριση των προϊόντων προελεύσεως Ισπανίας... λιγότερο ευνοϊκή από τη μεταχείριση των προϊόντων προελεύσεως τρίτων χωρών ».

9 Βάσει του άρθρου 89, παράγραφος 1, της Πράξης Προσχωρήσεως, το Συμβούλιο εξέδωσε τον προαναφερθέντα κανονισμό 569/86, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων εφαρμογής του ΣΜΣ. Αναφερόμενο, στην πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, στο σκοπό του ΣΜΣ, που αποβλέπει συγκεκριμένα « στην παρακολούθηση της εξέλιξης των συναλλαγών και στην εφαρμογή των ενδεχομένως απαιτουμένων από την εξέλιξη αυτή μέτρων που προβλέπονται από την Πράξη Προσχωρήσεως », και, στη δεύτερη αιτιολογική σκέψη, στις « συμπληρωματικές κατευθύνσεις που συμφωνήθηκαν στα πλαίσια της συνδιάσκεψης », το Συμβούλιο θέσπισε, για τη θέση σε εφαρμογή του ΣΜΣ, ένα σύστημα πιστοποιητικών και εγγυήσεων, τα κύρια χαρακτηριστικά του οποίου μπορούν να περιγραφούν ως εξής.

10 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού ορίζει, στην παράγραφο 1, ότι τα προϊόντα που υπόκεινται στον ΣΜΣ μπορούν να διατεθούν για κατανάλωση μόνο κατόπιν προσκομίσεως πιστοποιητικού ΣΜΣ, το οποίο, δυνάμει της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, μπορεί να εκδοθεί για τα ισπανικά προϊόντα μόνο από τις ισπανικές αρχές. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου ορίζει εξάλλου ότι « η έκδοση του πιστοποιητικού ΣΜΣ υπόκειται στη σύσταση εγγύησης που εξασφαλίζει την εκπλήρωση της ανειλημμένης υποχρέωσης για τη διάθεση του προϊόντος για κατανάλωση κατά τη διάρκεια της ισχύος του πιστοποιητικού ΣΜΣ· η εγγύηση αυτή καταπίπτει ολικώς ή μερικώς αν η ενέργεια (πράξη) δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας αυτής ή πραγματοποιηθεί μόνο εν μέρει ». Το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού θεσπίζει εξάλλου όμοιο σύστημα πιστοποιητικών εισαγωγής ΣΜΣ και εγγυήσεων, για να μπορεί να παρακολουθείται η εξέλιξη των εισαγωγών από τρίτες χώρες κατά τον ίδιο τρόπο με την εξέλιξη των κοινοτικών εισαγωγών. Το άρθρο 4 προβλέπει ότι « η έκδοση πιστοποιητικών ΣΜΣ και πιστοποιητικών εισαγωγής ΣΜΣ δύναται να περιορίζεται σε ορισμένα προϊόντα ενός τομέα » και « να καλύπτει τμηματικά τη διάρκεια του έτους » και ότι

για την έκδοση πιστοποιητικών ΣΜΣ και πιστοποιητικών εισαγωγής ΣΜΣ μπορεί να καθορίζεται προθεσμία.

11 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 του προαναφερθέντος κανονισμού 569/86, η Επιτροπή εξέδωσε στις 28 Φεβρουαρίου 1986 τον κανονισμό 574/86, που καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ΣΜΣ. Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού ορίζει ειδικότερα ότι το πιστοποιητικό ΣΜΣ επιτρέπει και υποχρεώνει να πωλείται η καθαρή ποσότητα του καθορισμένου προϊόντος κατά τη διάρκεια της ισχύος του, ενώ το άρθρο 6, παράγραφος 2, ορίζει ότι το πιστοποιητικό ΣΜΣ χορηγείται κανονικά την πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά την ημέρα υποβολής της αιτήσεως. Την ίδια ημέρα, η Επιτροπή εξέδωσε και τον προαναφερθέντα κανονισμό 647/86, με τον οποίο καθόρισε ορισμένες ειδικές λεπτομέρειες του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές για τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα. Τα ενδεικτικά ανώτατα όρια εισαγωγής των ισπανικών προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα στην αγορά της Κοινότητας για τις περιόδους 1985-1986 και 1986-1987 καθορίζονται συγκεκριμένα στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού. Το άρθρο καθορίζει το ύψος των εγγυήσεων των σχετικών με τα πιστοποιητικά ΣΜΣ, ενώ το άρθρο 3 ορίζει ότι « η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών ΣΜΣ που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού ... 574/86 είναι τέσσερις μήνες από την ημερομηνία που ζητήθηκαν ».

12 Των τριών αυτών κανονισμών, που εκδόθηκαν από τα ευρωπαϊκά όργανα για την εφαρμογή και τη διαχείριση των ΣΜΣ, το αιτούν ζητεί την αναστολή εκτελέσεως, κατά το μέτρο που αφορούν τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα, διότι φρονεί ότι το συνοδευόμενο από σύσταση ασφάλειας σύστημα του πιστοποιητικού ΣΜΣ, που καθιερώνεται με αυτούς, δεν συμβιβάζεται με τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΟΚ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, με την αρχή της αναλογικότητας, με τον κανόνα της ακινητοποίησης (standstill) των άρθρων 31 και 32 της Συνθήκης ΕΟΚ και με την αρχή της κοινοτικής προτίμησης.

13 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές στο Δικαστήριο δεν έχουν αναστολτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως των προσβαλλομένων πράξεων.

14 Για να μπορεί να διαταχθεί η λήψη προσωρινού μέτρου, όπως είναι το αιτούμενο, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του αιτούμενου προσωρινού μέτρου, καθώς και τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως.

15 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, ο οποίος διατυπώνεται στο άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση προς την ανάγκη να γίνει προσωρινή ρύθμιση, για να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο.

16 Σχετικώς, για να αποδείξει ότι το σύστημα που καθιερώθηκε με τους προαναφερθέντες κανονισμούς δημιουργεί σοβαρή ζημία για τις ισπανικές εξαγωγές, το αιτούν ισχυρίζεται ότι ο μηχανισμός που θεσπίστηκε κατέστησε το σύστημα των ΣΜΣ αισθητά πιο περιοριστικό από ό,τι προβλέπεται στα άρθρα 81 έως 85 της Πράξης Προσχωρήσεως. Πράγματι, φρονεί ότι ο μηχανισμός του πιστοποιητικού ΣΜΣ που συνοδεύεται από τη σύσταση ασφαλείας, καθώς και οι διατάξεις για την πρακτική του εφαρμογή, όπως εκτίθενται στις σκέψεις 9 έως 11 της παρούσας Διάταξης, συνιστούν σοβαρή επιβάρυνση για τους επιχειρηματίες, την οποία άλλωστε αυτοί αντιλαμβάνονται κατ' αυτό τον τρόπο. Προς στήριξη αυτού του τελευταίου ισχυρισμού, παραπέμπει σε σαράντα περίπου τηλετυπήματα προερχόμενα από εξαγωγείς ή εισαγωγείς ισπανικών οίνων, τα οποία έχει επισυνάψει στο παράρτημα III της αιτήσεώς του περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων και τα οποία περιέχουν τις μομφές που προσάπτουν οι επιχειρηματίες αυτοί στο σύστημα του πιστοποιητικού ΣΜΣ που συνοδεύεται από τη σύσταση ασφαλείας.

17 Το αιτούν είναι της γνώμης ότι από τα διάφορα αυτά στοιχεία προκύπτει με σαφήνεια ότι οι διατάξεις εφαρμογής του ΣΜΣ, όπως καθορίστηκαν από τους αμφισβητούμενους κανονισμούς, αποσκοπούν στην πραγματικότητα όχι στην παρακολούθηση της εξέλιξης των συναλλαγών, αλλά στη δημιουργία ενός ιδιαίτερα σοβαρού εμποδίου στις εισαγωγές προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα προελεύσεως Ισπανίας, ενώ ο σκοπός των ΣΜΣ, που είναι η παρακολούθηση της εξέλιξης των συναλλαγών και η ενδεχόμενη εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 85 της Πράξης Προσχωρήσεως, θα μπορούσε να υλοποιηθεί άνετα με την τακτική κοινοποίηση στατιστικών πληροφοριών από τις εθνικές τελωνειακές αρχές προς την Επιτροπή.

18 Με τις γραπτές παρατηρήσεις που υπέβαλαν στο Δικαστήριο στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, τα καθών ισχυρίζονται, κυρίως, ότι το σύστημα του πιστοποιητικού ΣΜΣ που συνοδεύεται από τη σύσταση ασφαλείας είναι το μόνο που καθιστά δυνατή την επίτευξη του στόχου του ΣΜΣ και την αποτελεσματική εφαρμογή του. Οι περισσότερες, άλλωστε, από τις πρακτικές λεπτομέρειες του προσβαλλόμενου συστήματος αντιστοιχούν προς το σύστημα που, κατά κανόνα, εφαρμόζεται από καιρό στις τρίτες χώρες και του οποίου το Δικαστήριο αναγνώρισε τον αναγκαίο και πρόσφορο χαρακτήρα με την απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1970 (Internationale Handelsgesellschaft, 11/70, Rec. 1970, σ. 1125).

19 Το αιτούν ισχυρίζεται ακόμη ότι η ζημία που υπέστη λόγω της θεσπίσεως του πιστοποιητικού ΣΜΣ που συνοδεύεται από τη σύσταση ασφαλείας είναι και ανεπανόρθωτη. Πράγματι, το σύστημα αυτό πλήττει βαριά τις ισπανικές εξαγωγές, επιβαρύνοντάς τες με σημαντικό αριθμό διατυπώσεων και πρόσθετες δαπάνες και προκάλεσε μάλιστα σημαντική πτώση τους. Για το λόγο αυτό, οι ισπανοί εξαγωγείς χάνουν τα μερίδιά τους στην αγορά και τις αγορές διαθέσεως των προϊόντων τους στην Κοινότητα, αν δε η κατάσταση αυτή συνεχιστεί κατά τη διάρκεια της κύριας δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου, δημιουργεί κίνδυνο προκλήσεως ανεπανορθώτων απωλειών ευκαιριών στην αγορά.

20 Για να αποδείξει το αληθές και την έκταση της πτώσης των ισπανικών εξαγωγών των προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα προς την Κοινότητα των Δέκα, το αιτούν παραπέμπει σε δύο στατιστικούς πίνακες, που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV της αιτήσεώς του περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Ο πρώτος πίνακας περιέχει σύγκριση των εξαγωγών διαφόρων τύπων ισπανικού οίνου που όντως πραγματοποιήθηκαν κατά τους δύο πρώτους μήνες μετά την έναρξη της ισχύος του ΣΜΣ, δηλαδή κατά το Μάρτιο και Απρίλιο 1986, με το μηνιαίο μέσο όρο των εξαγωγών που είχαν πραγματοποιηθεί το 1985. Ο δεύτερος πίνακας παριστά τα ενδεικτικά ανώτατα όρια των εξαγωγών κατά κατηγορία οίνου για έξι μήνες, τη μηνιαία ποσότητα που μπορεί να εξαχθεί εντός των ορίων αυτών και τις εξαγωγές που όντως πραγματοποιήθηκαν κατά τους μήνες Μάρτιο και Απρίλιο 1986. Το αιτούν τονίζει σχετικά ότι για όλους αυτούς τους τύπους οίνου οι όντως πραγματοποιηθείσες εξαγωγές έφτασαν στην καλύτερη περίπτωση μόλις στα τρία τέταρτα της ποσότητας που μπορούσε να εξαχθεί εντός των ορίων του ενδεικτικού ανωτάτου ορίου.

21 Το αιτούν είναι της γνώμης ότι ο πρώτος πίνακας που υποβάλλει αποδεικνύει προφανώς ότι για όλους τους τύπους οίνου, με εξαίρεση ορισμένους λευκούς οίνους συγκεκριμένης ποιότητας, οι εξαγωγές που όντως πραγματοποιήθηκαν κατά το Μάρτιο και Απρίλιο 1986 βρίσκονται σαφώς κάτω του μηνιαίου μέσου όρου του 1985. Το φαινόμενο αυτό είναι ιδιαίτερα αισθητό για τους λευκούς επιτραπέζιους οίνους και τους ροζέ και ερυθρούς επιτραπέζιους οίνους, των οποίων οι εξαγωγές κατά το Μάρτιο και Απρίλιο αντιπροσώπευαν ποσοστό κυμαινόμενο μεταξύ 15 και 26 % του μηνιαίου μέσου όρου του 1985. Αυτή η πτώση των εξαγωγών αποτελεί άμεση συνέπεια της θέσπισης του συστήματος του πιστοποιητικού ΣΜΣ που συνοδεύεται από τη σύσταση ασφαλείας.

22 Τα καθών αμφισβητούν, προσκομίζοντας αριθμητικά στοιχεία, ότι υπήρξε πτώση των ισπανικών εξαγωγών αμπελοοινικών προϊόντων μετά την έναρξη της εφαρμογής, την 1η Μαρτίου 1986, τοὺ ΣΜΣ. Προσκομίζουν συγκεκριμένα έναν πίνακα με αριθμητικά στοιχεία, προσαρτημένο σε παράρτημα των παρατηρήσεών τους, ο οποίος περιέχει σύγκριση μεταξύ του μηνιαίου μέσου όρου των πραγματικών εξαγωγών, υπολογιζό-

μενη βάσει των εξαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά τα έτη 1982, 1983 και 1984, και των πιστοποιητικών που χορηγήθηκαν κατά τους μήνες Μάρτιο, Απρίλιο και Μάιο 1986. Επειδή οι αριθμοί που περιέχονται στα πιστοποιητικά είναι μεγαλύτεροι από τους αριθμούς του μηνιαίου μέσου όρου εξαγωγών, τα καθών συνάγουν ότι οι εξαγωγές προς την Κοινότητα των Δέκα αυξήθηκαν ελαφρώς από την 1η Μαρτίου 1986.

23 Τα καθών ισχυρίζονται ακόμη ότι, και αν ακόμη αποδεικνυόταν ότι υπήρξε κάμψη των ισπανικών εξαγωγών προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα από την έναρξη της εφαρμογής του ΣΜΣ, η πτώση αυτή δεν θα έπρεπε να αποδοθεί κατ' ανάγκη στο μηχανισμό αυτό. Θα μπορούσε ευχερώς να εξηγηθεί από τη μεταβολή του διοικητικού συστήματος των εξαγωγών αυτών, η οποία ενδέχεται να ώθησε τους επιχειρηματίες είτε να πραγματοποιήσουν τις συναλλαγές τους νωρίτερα, πριν από τη θέση σε εφαρμογή του συστήματος αυτού, είτε να αναβάλουν τις εξαγωγές τους μέχρι να μάθουν καλύτερα τη λειτουργία του.

24 Κατόπιν αιτήματος που του τέθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το αιτούν υπέβαλε στο Δικαστήριο αριθμητικά στοιχεία αναφερόμενα στους μήνες Ιανουάριο, Φεβρουάριο και Μάιο 1986, τα οποία συμπληρώνουν τον πρώτο στατιστικό πίνακα που αναφέρεται στη σκέψη 20 της παρούσας Διάταξης.

25 Από τα στοιχεία που σημειώνονται πιο πάνω, διαπιστώνεται ότι τα αριθμητικά δεδομένα που προβάλλουν οι διάδικοι διαφέρουν σοβαρά μεταξύ τους και οδηγούν σε διαμετρικώς αντίθετα συμπεράσματα. Για να μπορέσει, επομένως, να κριθεί αν υπάρχει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, παρίσταται αναγκαίο να εξεταστούν εμπεριστατωμένα οι αντίστοιχες στατιστικές των δύο διαδίκων.

26 Σχετικώς πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως ορθώς τόνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το αιτούν, τα ευρωπαϊκά όργανα, με τα αριθμητικά στοιχεία που κατέθεσαν στο Δικαστήριο, συνέκριναν δύο πράγματα που δεν φαίνεται να είναι συγκρίσιμα, ήτοι τις πραγματικές εισαγωγές με τις αιτήσεις εκδόσεως πιστοποιητικού. Πράγματι, η χορήγηση πιστοποιητικού κατά τη διάρκεια κάποιου μήνα δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι έγινε εισαγωγή κατά τη διάρκεια του μήνα αυτού, αλλά απλώς ότι μπορεί να γίνει εντός τεσσάρων μηνών από την ημέρα της χορηγήσεώς του, εφόσον το άρθρο 3 του προαναφερθέντος κανονισμού ορίζει ότι η διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού αυτού είναι τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία που ζητήθηκε. Επομένως, τα συμπεράσματα που τα καθών αντλούν από τα στοιχεία αυτά δεν φαίνεται να μπορούν, εκ πρώτης όψεως, να γίνουν δεκτά.

27 Όσον αφορά τα στατιστικά δεδομένα που προσκόμισε το αιτούν, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, έστω και αν φαίνεται να περιέχουν πρόσφορα στοιχεία αποτελούντα ένδειξη για την ενδεχόμενη ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, δεν είναι ωστόσο επαρκή για να τη θεμελιώσουν, και τούτο κυρίως για τους δύο λόγους που εκτίθενται πιο κάτω.

28 Πρώτον, από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι οι ισπανικές εξαγωγές επιτραπεζίων οίνων μειώθηκαν οισιωδώς· οι εξαγωγές οίνων ποιότητας, αντιθέτως, δεν σημείωσαν σχεδόν καμία μείωση ή και αυξήθηκαν σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως του λευκού οίνου. Τα αριθμητικά στοιχεία που προσκομίστηκαν για τον Ιανουάριο και Φεβρουάριο 1986 αποκαλύπτουν ότι είχε ήδη σημειωθεί αρκετά σημαντική πτώση των εξαγωγών επιτραπεζίων οίνων, χωρίς να προβληθεί καμιά ικανοποιητική εξήγηση δικαιολογούσα την πτώση αυτή. Επομένως, ενόψει των πληροφοριακών στοιχείων που έχει τώρα στην κατοχή του το Δικαστήριο, ο πρόεδρος κρίνει ότι δεν είναι προς το παρόν δυνατό να στοιχειοθετηθεί αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εφαρμογής του ΣΜΣ και της πτώσης των εξαγωγών που έχει σημειωθεί για ορισμένους τύπους οίνου.

29 Στη συνέχεια, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 3 του προαναφερθέντος κανονισμού 647/86 προβλέπει ότι η διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού ΣΜΣ είναι τέσσερις μήνες από την ημερομηνία που ζητήθηκε. Η Επιτροπή διευκρίνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, λόγω διοικητικών προβλημάτων, το σύστημα του πιστοποιητικού ΣΜΣ που συνοδεύεται από τη σύσταση ασφαλείας κατέστη δυνατό να τεθεί σε εφαρμογή στην πράξη μόλις στις 13 Μαρτίου 1986. Προκύπτει επομένως ότι, ανεξάρτητα από τη βαρύτητά τους, τα αριθμητικά στοιχεία που προέβαλε το αιτούν δεν αναφέρονταν σε αρκετά μακρό χρονικό διάστημα, ώστε να μπορεί το Δικαστήριο να μορφώσει πιστή εικόνα της κατάστασης. Η περίοδος αναφοράς θα έπρεπε να είναι τουλάχιστον τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία της πραγματικής ενάρξεως της εφαρμογής του συστήματος, θα έπρεπε δηλαδή να εκτείνεται τουλάχιστον μέχρι τις 13 Ιουλίου 1986. Δεδομένου δε ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 647/86 καθόρισε ενδεικτικό ανώτατο όριο εισαγωγής των ισπανικών προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα στην αγορά της Κοινότητας, για την περίοδο 1985-1986, από την 1η Μαρτίου 1986 μέχρι τις 31 Αυγούστου 1986, θα ήταν ακόμη πιο λογικό η εν λόγω περίοδος αναφοράς να παραταθεί μέχρι την τελευταία αυτή ημερομηνία.

30 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι το αιτούν δεν προσκόμισε στοιχεία αποδεικνύοντα ότι η εφαρμογή του ΣΜΣ προκαλεί σοβαρή ζημία στις εξαγωγές του αμπελοοινικού τομέα. Όσον αφορά δε το ανεπανόρθωτο της ενδεχόμενης ζημίας, το αιτούν

δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι η πτώση των εξαγωγών, ιδίως όταν σημειώνεται μόνο στον τομέα των επιτραπέζιων οίνων, οδηγεί κατ' ανάγκη στην απώλεια ορισμένων αγορών.

31 Δεδομένου ότι το αιτούν δεν απέδειξε το επείγον της υποθέσεως, όπως επιβάλλεται από το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, δεν παρίσταται αναγκαίο να εξεταστεί αν οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που προβάλλει μπορούν να δικαιολογήσουν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του αιτούμενου προσωρινού μέτρου.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 9 Ιουλίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart